

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut
Godina 6 - Broj 12 - jun/lipanj 2018.

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
„Matija Gubec“ Tavankut

Godina 6 - Broj 12 -
jun/lipanj 2018.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 12 a,
Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: info@osmgubec.edu.rs
<https://osmgubec.edu.rs>

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Tavankut
Jovana Cvijanov, 1. d
Nemanja Vojnić Hajduk, 1. d
Fabijan Dulić, 4. a
Martin Vuković, 4. a
Ana Davčik, 4. b
Bojana Knežević, 4. b
Lenka Todosijević, 4. b
Dajana Vujković Bukvin, 4. b
Melisa Gadžur, 6. a
Marijana Gadžur, 7. a
Josipa Mačković, 7. a
Dragana Pokornik, 7. a
Dario Vojnić Hajduk 7. a
Nikola Vujić, 7. a
Eva Županek, 7. b
Ana Skenderović, 7. c
Ana Vajhand, 7. c
Zdravko Ostrogonac, 8. a
Ivan Skenderović, 8. a
Milan Šefer, 8. a
Ana Vereb, 8. a
Sara Vuković, 8. a
Dajana Horvat, 8. b
Teodora Brkić, 8. b
Zvezdana Bukvić, 8. b
Aleksandar Tumbas Loketić, 8. b
Alen Vujić, 8. b

Naslovnica

Ana Vajhand

Glavni urednik

Sanjin Ivašić

Štampa

Čikoš štampa
Đevđeljska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

Dragi moji školarci, čitatelji našega časopisa,

pozdravljam vas na kraju još jedne školske godine, koja je ponovno bila ispunjena učenjem, druženjem, veseljem, smijehom, radom i trudom. Na stranicama koje slijede možete pronaći dio svih naših ovogodišnjih aktivnosti, saznati i naučiti nešto novo ili pročitati zanimljivo literarno ostvarenje.

Z početak možete saznati ili se podsjetiti kako smo proslavili Dan škole. I ove je godine bilo posebno svečano, uz nazočnost brojnih dragih gostiju uživali smo u zborskom i klapskom pjevanju te izvedbama našega školskoga tamburaškoga orkestra.

Posjetili smo i prijatelje iz Osnovne škole

„Matija Gubec“ iz Gornje Stubice i prisustvovali uprizorenju jedne od bitaka Gupčevih ustanika protiv feudalnih vladara. Prigodno zato u ovom broju možete saznati i ponešto više o ovom hrvatskom i europskom revolucionaru koji je želio bolji i pravedniji život za svoje sunarodnjake, a po kojemu je i naša škola dobila ime. Naravno, ovaj smo posjet iskoristili i za posjet Zagrebu, glavnom gradu Republike Hrvatske, koji smo kratko obišli i posjetili gradski muzej.

Središnja je manifestacija zasigurno naš Međunarodni likovno-literarno-novinski natječaj „Bogatstvo različitosti“. I ove smo godine uspjeli nadmašiti sami sebe, pa je pristiglo preko 540 radova, a neke od najuspjelijih možete pročitati ili pogledati i na ovim stranicama. Pored toga, saznajte kako smo se proveli, družili s prijateljima, učenicima koji su došli na završnu svečinost.

Posebno smo se prisjetili i našega slavnoga sumještanina, književnika i znanstvenika Ante Sekulića. U prigodnom trdonevnom programu upoznali smo se s njegovim životom i djelom, a bilo nam je drago što su nam se u tom pridružili i učenici i nastavnici II. osnovne škole Vrbovec. Pročitajte tko je bio Ante Sekulić i kako smo se proveli i družili s prijateljima iz Vrbovca.

Na kraju ovoga uvodnika još vam samo mogu poželjeti da se tijekom ljetnih školskih praznika odmorite, opustite i družite, ali nemojte potpuno zaboraviti na školu. Pročitajte dobru knjigu, pogledajte dobar film, učite od života i o životu svakoga dana.

Iz sadržaja ...

Dan škole 3

Matija (Ambroz) Gubec 5

Intervju: Sonja Zvekić 12

Bogatstvo različitosti 13

Dani Ante Sekulića 19

Svetски dan pozorišta 22

Dan škole

OVE godine Dan škole proslavili smo u Velikoj vijećnici Gradske kuće, a pridružili su se brojni dragi gosti iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Srbije. U svečanom dijelu programa nastupio je naš školski zbor kojemu se pridružila i samoborska klapa Levanda. Nakon zajedničkoga dijela programa klapa je održala i kraći koncert ispjevavši neke od najljepših klapskih pjesama, ali i popularnih pjesama prilagođenih klapskom izvođenju.

Posebno svečano bilo je i za Mirjanu Kopilović, koja odlazi u mirovinu, a kao zahvalu za dugogodišnji predani rad učenici i školski kolege poklonili su joj sliku od slame.

Svečanom obilježavanju Dana škole između ostalih, prisustvovali su i: Velimir Pleša, generalni konzul Republike Hrvatske u Subotici, Slavko Kojić i Danijela Franić, ispred Grada Zagreba te Magda Fehervari, zamjenica tajnika za društvene djelatnosti Grada Subotice.

Generalni spoznor proslave i ove je godine bila Zagrebačka županija koju su predstavljale Darinka Balen i Dubravka Martić.

U Gornjoj Stubici

Ove smo veljače posjetili Osnovnu školu „Matija Gubec“ iz Gornje Stubice.

Prije dolaska u Gornju Stubicu u kratkom izletu posjetili smo Zagreb gdje smo obišli Hrvatski povijesni muzej. Razgledali smo dio bogatoga muzejskog fundusa, a kojim je prikazan djelić kulturnoga života i civilizacijskih dosega na području Hrvatske, ali i povijesnih artefakata koji svjedoče o burnoj povijesti i svakodnevnom životu od najranijih vremena do modernoga doba.

Nakon kraćeg razgledavanja zagrebačkog Gornjeg grada zaputili smo se u Gornju Stubicu gdje smo prisustvovali otvorenju izložbe „Franjo Tahy i Tahyjev grad“ u Muzeju seljačkih buna. Smješten u Dvorcu Oršić, Muzej je vjerodostojan svjedok života u feudalnoj Hrvatskoj 16. stoljeća, a ovom je izložbom oživljen i duh borbe obespravljenih kmetova za svoja prava.

Na radionici u Muzeju seljačkih buna naučili smo kako su izgledale i kako su se od željeznih alkica izrađivala srednjovjekovna pancirna odijela, vidjeli smo i maćeve i ratnu vitešku opremu, a okušali smo se i u gađanju mete lukom i strijelom kakve su koristili Gupčevi suvremenici.

Središnji je događaj ovoga posjeta zasigurno bilo prisustvanje uprizorenju jedne od bitaka velike seljačke bune iz 1573. godine. Jedan od najznačajnijih i najistaknutijih vođa seljaka bio je Matija Gubec, koji se suprotstavio moćnim feudalcima boreći se za prava obespravljenih kmetova u jednom od najmasovnijih pokreta takve vrste na području Europe. U rekonstrukciji ove bitke saznali smo tako da je pokret imao svoje ustorjstvo, plan, ali i neku vrstu političke platforme koja je naglašavala ljudska prava i jednakost svih ljudi. Posebno je dojmljiv bio središnji dio cjelokupne manifestacije,igrani prikaz prvog sukoba kod Majsecova mлина u kojem su seljaci uspjeli poraziti moćnu Tahijevu vojsku sastavljenu uglavnom od plaćenih profesionalaca.

Naučili smo tako nešto o velikom čovjeku po kojemu je i naša škola dobila ime, ali i o tradiciji i životu u Hrvatskoj 16. stoljeća. Ipak, ispred svega ostaje druženje i nova priateljstva sklopljena s vršnjacima iz Gornje Stubice i željno iščekivanje prilike za užvratno gostoprимstvo u Tavankutu.

Matija (Ambroz) Gubec

Vođa velike hrvatsko-slovenske seljačke bune 1573. godine danas nam je poznat pod imenom Matija Gubec, iako se u urbaru iz 1567. godine spominje samo pod imenom Ambroz. Ime Matija prvi je zabilježio jedan ugarski povjesničar 1622. godine vjerojatno spojivši legendu o dobrom kralju Matiji Korvinu s onom o seljačkom kralju Gupcu.

Ambroz Gubec bio je inkvilin (kmet bez zemlje) na stubičkim posjedima Franje Tahija. Sudjelovao je u stvaranju tajnog seljačkog saveza ili bratstva sa središtem u Stubici, a koji je prethodio samom izbijanju bune. On će zajedno s Ivanom Pasancem i Ilijom Mogaićem kasnije i biti jedan od vođa tog seljačkog pokreta. Tijekom bune zapovijedao je seljačkom vojskom koja je djelovala u Hrvatskom zagorju i kontrolirao znatan njegov dio. On-dje je možda i proglašen seljačkim kraljem, a prema iskazima seljaka nosio je nadimak *beg*. Nakon poraza seljačkih vojski u slovenskim zemljama i u krajevima južno od Save, u odlučujućoj bitki kraj Stubičkih Toplica (9. veljače) poražena je i seljačka vojska pod Gupčevim zapovjedništvom, a on je zarobljen i odveden u Zagreb, gdje je mučen užarenim kliještima, okrunjen užarenom krunom i račetvoren.

Gubec je tada predvodio seljačku vojsku od oko 6000 ljudi, a porazila ga je vojska pod vodstvom podbana Gašpara Alapića.

BUNA

Pobuna seljaka imala je osmišljen program, a krajnji joj je cilj bio rušenje nepravednoga feudalnoga društva i uspostava samostalne seljačke države sa sjedištem u Zagrebu. Buna se vrlo brzo proširila i zahvatila 60 vlastelinstava na području Hrvatske i Slovenije, a ustanici su se podijelili u tri skupine. Matija Gubec bio je zapovjednik skupine koja je djelovala u Hrvatskom zagorju.

Nakon početnih uspjeha feudalna je vojska uspjela slomiti bunu, a seljake je u posljednjoj bitki predvodio upravo Matija Gubec.

ZANIMLJIVOSTI

Seljaci su odlučili krenuti u posljednju bitku upravo u veljači kada je snijeg dubok jer on otežava kretanje konja koje su u to vrijeme imali samo plemiči.

Seljačka je buna nadahnula brojne umjetnike, pa je tako August Šenoa napisao povjesni roman „Seljačka buna“, prema njemu je Vatroslav Mimica 1975. godine snimio istoimeni film, a Krsto Hegedušić, poznati hrvatski naivni slikar bio je posebno nadahnut ovim povijesnim događajima.

U Gornjoj Stubici postoji stablo lipa koje se naziva Gupčevom lipom, a pod njom je, prema narodnoj predaji, Matija Gubec okupljao istomišljenike. Danas, ova je lipa proglašena spomenikom kulture.

Najčešće ime ulice u Hrvatskoj jest Ulica Matije Gupca.

Matija Gubec danas se prikazuje s dugim brkovima, iako je vjerojatnije da Gubec nije imao brkove budući da je takav izgled bio dozvoljen samo feudalcima.

Posjet Njemačkoj

Uveljači ove godine predstavnici naše škole nastavnici Zorica Sloboda i Luka Budinčević te ravnateljica Stanislava Stantić Prćić, boravili su u Njemačkoj. Ondje su posjetili Herrsching i bavarsku prijestolnicu München, a s ciljem promocije i pozivanja s tamošnjim osnovnim školama.

Herrsching

UHerrschingu je u okviru seminara studenata poljoprivrede iz Njemačke održana slamarska radionica s petnaest polaznika. Predstavili smo tako našu tradicionalnu tavankutsku vještina i znanja izrade čestitaka, nakita i slika od slame. Studenti su oduševljeno prihvati ovaj djelić naše kulturne tradicije i sami se okušali u osmišljavanju slamarskih proizvoda.

München

UMünchenu smo se susreli s gradskim predstavnikom Hamidom Sijerčevićem koji nas je srdačno dočekao i proveo tamošnjom osnovnom školom. U razgovoru s predstavnicom škole Vesnom Vujaković dogovorena je i suradnja naših škola u okviru koje je predviđena razmjena učenika, odnosno dolazak njemačkih učenika u Tavankut, kao i posjet naših učenika Njemačkoj.

Međunarodna kolonija mladih – Ernestinovo

Naši su učenici i ove godine sudjelovali na Međunarodnoj koloniji mladih u Ernestinovu. Tema radionica: „Selfie, tko sam i kako se predstavljam svijetu?“ bila je vrlo bliska našim učenicima i njihovoј dobi. Učenice Katarina Vujić iz 6. a i Sara Vuković iz 8. a sudjelovale su i u dramskoj sekciјi koju je vodila Nikolina Baškard, magistrka dramskih umjetnosti. Uspješno su se pripremile i na završnoj priedbi odglumile igrokaz: „Tko sam, što sam, tko me voli, kako me vide?“ Dario Vojnić Hajduk, učenik 7. a razreda, sudjelovao

je u radu filmske sekciјe koju je vodio snimatelj Zoran Macakanja. Dario je ponovno pokazao svoj snimateljski talent i sam je izradio kratak film pod nazivom „Selfie misterija“, koji prožimaju izvrsna gluma, glazba i efekti. Film se može pogledati i na adresi internetske stranice: www.youtube.com/watch?v=B-LfmpOy-1g.

Nakon uspješno završenih radionica sudionici su posjetili i Osijek te razgledali osječki zoološki vrt.

Zlatne ruke u Đakovu

Đakovu je ove godine održan jubilarni, deseti po redu, Sajam poljoprivrede, obrnštva i gospodarstva „Đakovo expo Zlatne ruke“, a našu su školu predstavljale učenice Valentina Stanišić i Ana Vajhand u pratnji nastavnika i ravnateljice.

Na sajamском štandu predstavile su radove naše zadruge, a na radionicici pokazali izradu čestitaka, nakita i slika od slame.

Izlet u Despotovac

Učenici sedmog i osmog razreda posetili su nekoliko značajnih turističkih destinacija tokom dvodnevne ambijentalne nastave, 9. i 10. aprila 2018. godine, u pratnji nastavnika: Kristijana Milankovića, Emine Tikvicki, Danijele Radnić i Slađane Knežević.

Prvog dana obišli smo planinu Avalu sa poseptom Avalskom TV tornju. Sledio je nastavak puta do Smedereva gde smo posetili Smederevsку tvrđavu koju je sagradio u XV veku despot Đurađ

Branković. Zatim je usledila poseta arheološkog nalazišta Viminacium kod Kostolca, rimskog vojnog sedišta i glavnog grada rimske provincije. Obišli smo Gornje muzije koji je služio za odbranu severnih granica imperije. Po dolasku u Despotovac smešteni smo u konačiste „Resava“. Nakon večere usledilo je diskop veče.

Drugog dana u jutarnjim časovima obilazimo manastir Manasiju kojeg je podigao srpski despot Stefan Lazarević početkom XV veka. Manastir je poznat po resavskoj školi.

U njemu su se skupljali monasi koji su negovali književnost i prepisivačku delatnost. Usledio je obilazak Resavske pećine, naše najveće i najlepše pećine u pratinji speleologa. Nakon toga odlazimo do najvećeg vodopada u Srbiji, Velikog Buka koji pripada hidro sistemu reke Lisine, a visok je preko 20 metara. Sledi odlazak do Svilajnca, gde smo posetili Prirodnjački centar Svilajnac, a učenicima je predstavljen spoj nauke, obrazovanja, istorije i turizma na vrlo specifičan način.

Vraćajući se kući učenici su učestvovali u kvizu koji je organizovao vodič agencije i na taj zanimljiv i šaljiv način obnovili smo značajne podatke koje smo naučili tokom ovog prelepog putovanja.

Prepuni pozitivnih utisaka vratili smo za Tavankut.

Ekološki kviz „Lijepa naša“

U svibnju smo nastupili i na ekološkom kvizu „Lijepa naša“ u Zagrebu. Ekipa su se sastojale od po četiri učenika, a našu su školu predstavljali Ante Vuković (5. a), Katarina Vujić (6. a), Rahela Šteković (7. a) i Ivan Skenderović (8. a). Natjecanje se sastojalo iz pismenog i usmenog dijela te prezentacije, a učenici su morali pokazati znanje iz geografije, prirode, biologije, kemije i ekologije.

Festival dječjega glazbenog stvaralaštva u Zagrebu

no i jedini koji su se predstavili tradicijskom, a ne modernom glazbom. Nastup je bio iznimno uspješan, a zvuci tamburice izazvali su posebnu emotivnu reakciju publike, što je i žiri nagradio prvim mjestom.

Sudjelovanje na festivalu i boravak u Zagrebu bio je obogaćen i raznim dodatnim aktivnostima. Naši su učenici razgledali izložbu „Katarina Velika, carica svih Rusa“ u Klovicévim dvorima, a posjetili su i Osnovnu školu „Matija Gubec“ iz Zagreba. Ondje su u okviru osmišljenih radionica pokazali vještina vezivanja kravate, a okušali su se i u penjanju na stijenu.

Ponosni i sretni ostvarenim rezultatima vratili smo se kućama bogatiji za još jedno nezaboravno iskustvo. A sve je finansijski pomogao i sudjelovanje načih učenika na Festivalu omogućio Grad Zagreb.

Školski zbor i tamburaški orkestar pod ravnjanjem nastavnice Glazbene kulture Emine Tikvicki nastupili su na Festivalu dječjega glazbenoga stvaralaštva u Zagrebu. Za tu su prigodu uvježbali i izveli bunjevačku pjesmu „Kad zasvira tamburica jasna“, a nastup su obogatili i svečanim bunjevačkim nošnjama, što je izvedbu učinilo još raskošnijom.

Nakon otpjevanih stihova, članice zbora izvele su i nekoliko koraka poznate igre „Rokoko“ u formaciji kola, koja je vrlo popularna i često izvođena na području Bačke. Među deset odabranih pjevačkih i instrumentalnih skupina u kategoriji školske glazbe naši su učenici bili jedini natjecatelji iz inozemstva, a ujed-

Flamenko u Ptuju

U Ptiju, u Sloveniji, održan je 9. susret Go-Car-Go na kojem su našu školu predstavljali učenici osmih razreda Martina Balážević, Dunja Mačković, Miomir Skenderović i Vanja Tintor u pratnji mentora Predraga Bedekovića i Branka Stantića.

Na natjecanju je sudjelovalo 25 osnovnih škola (18 iz Republike Slovenije, 6 iz Republike Hrvatske i 1 iz Republike Srbije), a natjecale su se u slalomu i veleslalomu. Pri tom je posebna komisija ocje-

njivala izgled i funkcionalnost, a ekipe učenika ocjenjivale su tri najbolja ekstramobila.

Ekstramobil naše škole – FLAMENKO dobio je priznanje za originalno rješenje, kao i za osvojeno treće mjesto u kategoriji slaloma i veleslaloma. Učenici su bili oduševljeni događajem i nadamo se nastavku započete suradnje u oblasti tehnike.

Hrckov maskenbal

Učenici hrvatskih odjela od prvog do četvrtog razreda sudjelovali su na tradicionalnom Hrckovu maskenbalu. U veseloj atmosferi i uz puno dječjega smijeha, indijanci, kauboji, balerine, anđeli, lavovi i tigrovi, vještice i vile, družili su se, pjevali i plesali u Bunjevačkom kolu.

Čitanjem do zvijezda

Na Vereb, Sara Vuković i Rahela Šteković, učenice koje su bile najuspješnije na školskom natjecanju „Čitanjem do zvijezda“, sudjelovale su na gradskoj razini ovoga natjecanja. Za sudjelovanje na ovogodišnjem natjecanju, učeni-

ci su pročitali romane „Kora od jabuke“ Jadranke Klepac, „Gregov dnevnik“ Jeffa Kinneyja i „Tajni dnevnik Adriana Molea“ Sue Townsend. Natjecanje se sastojalo od dva dijela. Najprije se testiralo poznавање проčitanih djela, a zatim i izrada plakata, koji je izradila Rahela Šteković.

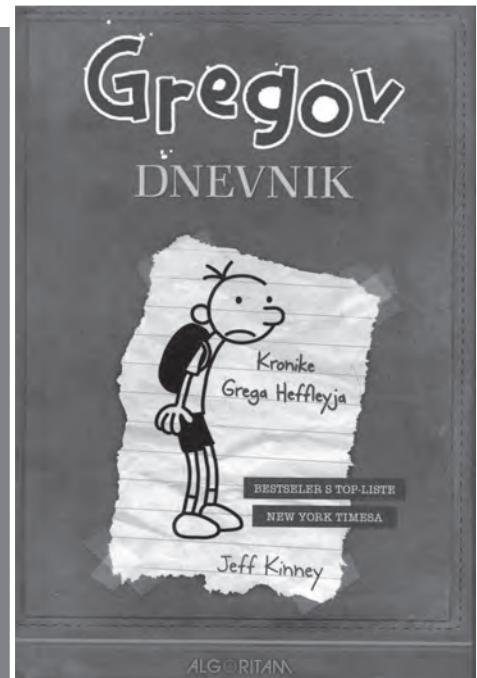
Jeff Kinney: „Gregov dnevnik“

Komične kronike Grega Heffleyja govore nam o svim teškoćama i „gnjavažama“ jednog klinca. A nitko to ne zna bolje od Grega koji će se naći protiv svoje volje bačen u školsko okružje gdje su neuhranjena slabašna stvorenja primorana dijeliti hodnike s visokim i opakim klincima koji se već briju.

O tome kako se naš junak snašao u ovom okruženju možete saznanati u ovom prije svega duhovitom dječjem romanu, a doživljaj upotpunjaju originalne ilustracije samoga autora. O kakvu se djelu zapravo radi najbolje otkrivaju početne rečenice:

„Prijе svega, da nešto raščistimo: ovo su KRONIKE, a ne dnevnik. Znam što piše na koricama, ali kad mi je mama išla ovo kupiti, IZRIČITO sam joj rekao da mi ne kupi nešto na čemu piše „dnevnik“. Super! Baš mi treba da me neka budala ulovi kako hodam s time i stekne pogrešan dojam.“

I još nešto želim raščistiti, a to je da je to bila MAMINA ideja, a ne moja. Ali luda je ako misli da će ja tu zapisivati svoje „osjećaje“ i takve stvari. Zato ne očekujte da će stalno pisati „Dragi dnevniče“ ovo, „Dragi dnevniče“ ono.“

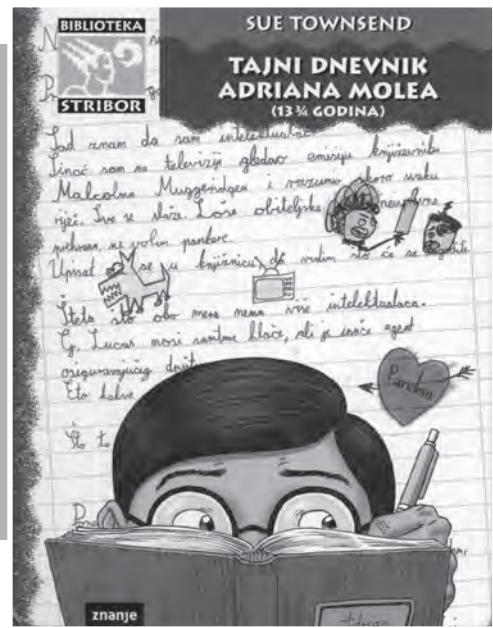

Sue Townsend: „Tajni dnevnik Adriana Molea“

„Tajni dnevnik Adriana Molea“ još je jedan zabavan i duhovit dnevnički zapis namijenjen djeci osnovnoškolskoga uzrasta, a koji sa zanimanjem mogu čitati i stariji. Mladi tinejdžer Adrian Mole, otvoreno bilježi svoje brige, misli i osjećaje, a sve to prati duhovitim i britkim komentarima kojima stječe sve veći broj čitatelja već dugi niz godina i prerasta u pravi tinejdžerski evergreen (prvo je izdanje objavljeno 1982. godine). U svakodnevnim dogodovštinama pridružuju mu se i prijatelji, vršnjaci Pandora (Adrianova djevojka) te Barry i Nigel, a zanimljiv je i lik starca Berta Baxtera o kojemu Adrian brine.

Jadranka Klepac: „Kora od jabuke“

Roman prati unutarnji svijet mlade školarke Dane i sve ono s čime se suočava tijekom svog odrastanja. Autorica u romanu fokus stavlja na vrlo uvjerljiv Danin psihološki profil, s kojim će se s lakoćom povezati svi mlađi koji se prvi put suočavaju s problemima odrastanja. Autorica pokazuje kako različite neadekvatne, pa i štetne informacije, dolaze do djece prije razgovora s roditeljima, te koliko je važno mladima pokazati štetne posljedice tzv. slobodnog konzumerizma.

Sledite svoje snove istrajno

Koliko dugo radite u školi i da li vam se sviđa rad sa decom?

U našoj školi radim četiri godine i radujem se da sam ponovo u prosveti jer je to moja tzv. „prva ljubav“. Volim raditi sa decom svih uzrasta jer svako doba ima svoje čari. Maleni prvašići su značajni, veseli, otvoreni za svaku novu informaciju. Petaci pomalo strahuju od novog načina nastave i novih nastavnika a osmaci smatraju da su na završnici prvog velikog posla u životu. Meni kao nastavniku je zanimljivo sa svima.

Zašto ste izabrali biti nastavnica (profesor) srpskog jezika?

Kada sam završavala srednju školu, Pedagošku akademiju, mogla sam birati biti učiteljica, vaspitačica ili profesor. Moja tadašnja interesovanja bila su usmerena ka istoriji (povijesti) ali spletom okolnosti nisam se upisala na taj smer pa je moja druga opcija bila srpskohrvatski jezik i književnost. Od samog početka studiranja osetila sam da nisam pogrešila. Uostalom, svi vi znate koliko volim govoriti a moj predmet je idealan za to. (smeh)

Da li je teško biti nastavnica?

Svako zanimanje ima svoje prednosti i mane.

Za mene je najvažnije da volim svoj posao, da svaki dan dolazim u školu vesela što imam priliku naučiti vas nešto, kao i naučiti puno toga od vas. U svom radu nisam fokusirana samo na struku nego želim da prenesem učenicima deo svog životnog iskustva, želim im ukazati na lepotu duhovnih vrednosti, važnost čovečnosti, iskrenosti, ljubavi i emotivnosti a pre svega vere, vere u sebe, Boga, ljudе, u nešto...

Da li Vam se dogodi da zaboravite gradivo koje trebate predavati?

Hahaha, šta misliš? Da li si primetila nekada da se to dogodilo? Šalim se, dogodilo mi se nekoliko puta da sam preskočila nastavnu jedinicu pa smo se narednih časova vraćali na nju.

Da se vratimo na Vaš posao, kakvi su učenici u Tavankutu?

Posebno sam vezana za Tavankut, tu su rođeni moji roditelji, moje poreklo je tavankutsko, volim ovo selo i žitelje. Tu snevaju večite snove moje bake i dede, moj otac. Nisam sigurna koliko sam objektivna kada su Tavankućani u pitanju i moji učenici. Da li objektivno ili ne, doživljavam đake kao svoje prijatelje, koji umeju da prepoznaju ljudske vrednosti, koje mogu povesti bilo kuda i znam da će se pristojno ponašati, koji uvažavaju nečiji trud i koji povremeno umeju da me naljute i koji ponekada zaborave na svoje obaveze, ali generalno, dobra deca. Posebno sam ponosna na učenike koji se odluče za takmičenje iz predmeta koji predajem. U aprilu su Ivan Skenderović VIII a i Josipa Mačković VII a na Republičkom takmičenju iz srpskog kao nematernjeg jezika osvojili prvo i treće mesto.

Šta biste poručili osmacima koji završavaju školu?

Budite dobri, pošteni i pravični ljudi, radite marljivo, negujte svoju osobnost, sledite svoje snove istrajno, dozvolite da osetite ljubav i nemojte se stideti toga. Volite sebe i svoje, poštujte druge i tuđe.

Melisa Gadžur 6. a

Bogatstvo različitosti

OVE smo godine šesti put zaredom održali Međunarodni likovno-literarno-novinski natječaj „Bogatstvo različitosti“ na koji je pristiglo preko 540 radova iz Bosne i Hercegovine, Makedonije, Njemačke, Slovačke, Hrvatske i Srbije. Tema je ovogodišnjega natječaja bila „Dobrim djelima promijenimo svijet“, a autora najuspjelijih radova nagrade su uručene na završnoj svečanosti.

Bila je to nova prilika za druženje s vršnjacima iz Primosten, Usore, Gornje Stubice, Osijeka, Bjelovara, Vrbovca, Oroslavja i Subotice. U uistinu bogatom programu, pjevali smo i plesali na Mjesecini 9, razgledali Palić i Suboticu, bili u katedrali i sinagogi, razvijali osjetila na biološkoj radionici, učili glagoljicu, upoznali se s tradicijom na slamarskoj i radionici

roljanja, a okušali smo se i u nekim starinskim igrama.

Središnja svečanost održana je u Gradskoj knjižnici na Paliću, priredbu su svojim izvedbama obogatili školski zbor i školski tamburaški orkestar, a monologom koji je izveo na Lidranu predstavio nam se Petar Badenić, učenik II. osnovne škole Vrbovec.

Dobrim djelima promijenimo svijet

Noćas sam usnula neobičan san u kojem sam bila dobro djelo. Putovala sam svijetom i posjećivala razne kontinente i različite ljudе.

Vjetar me najprije odveo u Afriku. Tamo sam se stvorila ispred mnogo tužne djece koja su gladna, žedna, bolesna, zapravo željna svega. Odlučila sam sve te tužne slike odnijeti u srca ljudima koji su puno sretniji i imaju čime pomoći. I pomogli su. Na moju veliku radost sve ih je više počelo pomagati! Nakon toga vjetar me odlučio odnijeti u zemlju u kojoj je rat. Tamo je bilo jako ružno. Ljudi bez domova i obitelji, puno straha, tuge i boli. Sva sam ta ružna sjećanja odvela u snove onima koji započinju rat tako da i oni osjete i vide. Možda tako više neće biti ratova u svijetu. Zatim sam se provukla kroz otvoreni prozor jedne bolnice. Uštipnula sam medicinsku sestru koja je odmarala kako bi pogledala onu knjižicu koja je bila na stolu. I gle, uzela ju je i pročitala onoj tužnoj bolesnoj djevojčici i tako i njoj i sebi uljepšala dan. Nakon svega što sam prošla, ružnoga i lijepoga, mislila sam da će biti umorna. No nisam, jer se dobra djela ne mogu umoriti!

Probudila sam se radosna, toliko je toga što moram, mogu i želim učiniti! Počet ću od malih, svakodnevnih stvari, a kako ću odrastati i moja dobra djela biti će sve veća.

Evita Maria Šoić
3. d, OŠ Bogumila Tonija, Samobor
1. NAGRADA mlađi uzrast

Dijeleći sreću, množi se sreća

Ja sam Sreća. Živim svugdje po svijetu. Volim usredjivati druge. Dok sam putovala svijetom nešto se dogodilo...

Bila je užasna oluja. Gromovi su parali nebo, treslo se sve, lupalo, zvečilo, bljeskalo... Pokušala sam biti hrabra, pa sam samo nastavila. Govorila sam sebi da mogu, da želim, da moram obići svijet i podijeliti sreću.

Nakon sat-dva oluja je prestala. Ušla sam u malu uličicu, slabo osvijetljenu. Iza zida sam čula plač. Pošto mi tuga jakoooo smeta, odmah sam preskočila preko zida. Tamo je ležala djevojčica, dvije male mace i jedan pas. Promatrala sam ih. Suze su im umivale lica.

Nečega sam se dosjetila. Prerušila sam se u staru baku i otišla u obližnju trgovinu. Tamo sam im kupila malo hrane, djevojčici slatkiš, a životinjama poslasticu. Hodala sam dalje i čarolijom zlatne sreće stvorila sam ljudе koji će se za njih brunuti. Pružit će im toplinu svoga doma, sigurnost, brižnost i dobrotu. U pomoć mi uvijek dolazi Ljubav. Nije me iznevjerila ni sada. Ljubav je zaplesala i njen ljubavni prah obasipao je grad. Ljubav je otišla dalje sijati svoja zrnca, a ja sam otišla do djevojčice i darovala joj stvari koje sam joj kupila. Djetešće progovori: „Hvala vam bako!..“ Htjela je ona meni još nešto reći, ali ja joj rekoh: „Vi ste bili sretni i prije, jer ste bili zajedno! Ovo vam nije sreća,ovo vam je dar! Nema veće sreće od te da je drugi pored nas sretan kao i mi!“ Djevojčica je od tada dijelila sreću svakom u svojoj blizini.

A zid? Onaj zid nije bio običan zid. To je bio zid koji raste kad je čovjek tužan. Taj zid više ne postoji! Bit ću još sretnija dijeleći sreću svijetom!

SARA GORUPEC
4. razred, OŠ Oroslavje
3. NAGRADA, literarni rad, mlađi uzrast

Snežana Todorović
8. 3 OŠ „Aleksa Šantić“, Sarajevo
1. NAGRADA stariji uzrast

Laura Pek
6. a OŠ Žitnjak, Zagreb
3. NAGRADA stariji uzrast

Apró Dorottya
8. razred OŠ „Jovan Mikić“, Subotica
2. NAGRADA stariji uzrast

Добрим делима променимо свет

Добрим делима никад доста,
рекао је наш другар Добрић Коста,
његово презиме само каже,
добра дела увек важе.

Помозите другу, дајте му руку
када падне скратите му муку,
добрим делима мењамо свет,
докажимо да је живот леп.

Упамтите ово што ћу рећи,
то каже и пословица стара:
- Добро се добним враћа.,
потврдила нам и бака Мара.

Добрим делима мењамо свет,
живот може да буде леп,
доброта може бити на снази,
само ако зло мање важи.

Филип Додић
II /2, ОШ „З.октобар“, Бор
2. NAGRADA, literarni rad mlađi uzrast

Dobro će ti se dobrim vratiti

Majka mi je oduvijek govorila kako uvijek treba pomoći svakome kome pomoći treba. Dobro će ti se dobrim vratiti. Iskusila sam to na svojoj koži.

U moj razred odnedavno ide dječak Marin. Marin je dječak malo krupnijeg stasa, debeljuškast s okruglim licem. Zbog toga je često predmet ismijavanja. Imao je svakakve pogrdne nadimke: Krme, Svinja, Buhtla... Nikad nije pokazivao koliko ga to smeta, ali, zasigurno, nije bio time sretan.

Jedan dan odlučila sam mu prići i popričati s njim. Nije imao društvo pa sam mislila da će mu razgovor goditi.
„Bok, ja sam Stella. Kako si?“

Baš naprotiv, nije bio oduševljen. „I ti si me došla ismijavati, zar ne? Samo naprijed, navikao sam na to.“

„Ne želim te ismijavati, došla sam te pitati kako si, ako želiš da odem, u redu je.“

„Ne, ostani. Oprosti, treba mi društvo.“

Pričali smo dosta kratko. Ispod kamenog lica bojažljivo se probijala toplina. Moj zaključak nakon prvog našeg razgovora: vrlo je drag. Naši susreti postali su uobičajena rutina nakon nastave. Otkrila sam da je vrlo zabavan. Družili smo se sve više i više. Dečki iz razreda su me zbog toga zadirkivali, ali me nije bilo briga. Našla sam iskrenog prijatelja. Tako me jedan dan Marin pozvao u svoj dom. Roditelji su mu također jako ugodni ljudi. Otišli smo u njegovu sobu.

„Odlučio sam ti nešto priznati“, počeo je zureći u pod.

„Slobodno mi reci“, bodrila sam ga.

„Kako da ti objasnim? Pa, borim se s depresijom već više od godinu dana. Ima dana kad sam toliko nesretan da se samo zaključam u sobu i plačem cijeli dan. Nigdje nisam prihvaćen. Svi me procjenjuju prema vanjskom izgledu. Imao sam i suicidalne misli. Onda si ti počela pričati sa mnom. Osjećao sam se dobro, osjetio sam da me želiš upoznati, da te iskreno zanima što volim, koju glazbu slušam, jesam li napisao zadaču... Postala si svijetla točka u mome životu. Probudila si mi nadu u iskreno prijateljstvo. Hvala ti na tome.“

Pogledala sam ga u oči. Počela sam plakati i čvrsto ga zagrlila. Nisam mogla pretpostaviti kakve se crne misli roje u glavi moga, sad već pouzdano tvrdim, najboljeg prijatelja... i što se moglo dogoditi da mu onoga dana nisam pristupila.

Ana Šamanić,
7. a, OŠ Vežica, Rijeka
3. NAGRADA, literarni rad, stariji uzrast

OS "Matija Gubec" 2017/2018.

8. c

Martina Balažević, Vladimir Vinko, Dario Vuković Lamić, Kristijan Dulić, Tijan Zubelić, Milica Jakovljević, Dunja Mačković, Miljana Miranović, Sanja Mladenović Suvajdžić, Danijel Pokornik, Nebojša Prćić, Miomir Skenderović, Vanja Tintor, Zvezdan Todorovski, Sanja Tumbas, Teodora Horvat
Odeljenska starešina: Slađana Knežević

8. b

Antal Nikolina, Bjelica Obren, Brkić Teodora, Bukvić Zvezdan, Vujić Alen, Vukelić Laslo, Kadić Georgija, Tumbas Loketić Aleksandar, Milojević Danilo, Saulić Luka, Saulić Klaudija, Stanišić Denis, Cupka Tihomir, Dajana Horvat, Miletić Strahinja
Odeljenski starešina: Nikola Balažević

8. a

Nikola Moravčić, Zdravko Ostrogonac, Ivan Skenderović, Milan Šefer, Ana Vereb, Sara Vuković
razrednik: Branko Stantić

OŠ "Matija Gubec" 2017/2018.

GENERACIJA 2017. / 2018.

OŠ "Matija Gubec" 2017/2018.

Gupčevi školarci / februar-veljača 2018. 17

Добрим делима променимо свет

Утрос се родио малени цвет,
па каже:

„Добрим делима променићу свет!“

Мама се смеши:

„Како ћеш, мало моје, свет је па, онако – црне боје.“

„Није, мама! Видећеш! Идем сада!

Велики свете, ја јесам дете, али обојићу те!“

Цветић је на дуг пут кренуо.

Свима свагодневицу шарао.

Јер...

Добро дело никад није на одмет! За то ти не треба велика памет!

Коме треба помоћ – руку му пружи,

а после ће он са тобом да се дружи.

То је увек један осмех више! Осмех важнији од свих капи кише!

Јана Лалић

VI 4, ОШ „Аврам Мразовић“, Сомбор

1. NAGRADA, literarni rad, stariji uzrast

Bojana Knežević

4. d OŠ „Matija Gubec“, Tavankut (PŠ Ljutovo)

1. NAGRADA mlađi uzrast

Krnajski Marija

II KC OŠ „Sećenji Ištvan“, Subotica

3. NAGRADA mlađi uzrast

Dom za starije i nemoćne ILI

MOJE ISKUSTVO VOLONTIRANJA U DOMU ZA STARIJE I NEMOĆNE "SV. KAMILO DE LELLIS"

Tu su ljudi koji su bolesni i nemoćni, pa im treba pokazati поштovanje, razumijevanje i помоћ, a то је за њих виše него цјело bogatstvo.

Mi за cilj trebamo imati pomaganje, to je dobro djelo. Dobro se dobrom vraća.

Kada sam s njima, видим topao i mio pogled tih očiju, meko srce i dobru dušu. Za njih je sitnica more, jako су dragi, neumorni, a toplina toga doma drži ih u sebi. Tijekom razgovora s njima jedna mi je baka rekla: "Ово ми је земаљски рај", ushićena svojom malom, toplom sobicom, ukrašenom slikama svetaca. U razgovoru mi je rekla da је tu našla смјештај i utoчиште, da је истjerana iz Bosne bez врећице u rukama, da nije školovana, ali da има животно iskustvo.

"Caritas, то је ljubav!" To је она што је и Бог рекао: "Ако те отац i мајка оставе, ја те нећу оставити." У kratkom sam razgovoru shvatila како су osjećajni, sigurniji, zadovoljniji i zdraviji kada nisu sami. A kada су они sigurniji, zadovoljniji i zdraviji, onda sam i ja.

Manuela Kišiček,

6. c, II. osnovna škola Vrbovec

POHVALA, novinski rad

Dani Ante Sekulića

U svibnju smo se prisjetili života i djela Ante Sekulića, zasigurno najznačajnijeg tavankutskog književnika, filologa i jezikoslovca. Sekulić je rođen u Tavankutu, no živio je i u brojnim gradovima diljem Hrvatske, a radio je i kao gimnazijski i kao sveučilišni profesor. Njegove su pjesme danas neizostavni dio hrvatske književnosti u Vojvodini, a postale su i dio nastavnoga gradiva.

Tijekom trodnevne manifestacije, našu su školu posjetili učenici, nastavnici i ravnateljica II. osnovne škole Vrbovec iz Hrvatske. Sudjelujući u prigodno osmišljenim radionicama učenici su se mogli upoznati s nekim od najznačajnijih Sekulićevih pjesama, ali i naučiti o njegovu životu, upoznati se s rječničkim blagom popisanim u njegovu „Rječniku govora bačkih Hrvata“. Učili su i izrađivati ukrase od slame, tehniku karakterističnu upravo za kulturnu tradiciju Tavankuta, a u turističkom razgledavanju obišli su Suboticu, posjetili katedralu i sinagogu te prošetali Palićem. U psihološkim radionicama najprije su se na jedan zabavniji način upoznali, a zatim se i učili važnosti uvažavanja drugoga u radionici „Mostovi tolerancije“.

Središnji dio ove manifestacije bio je svečani program u kojem su sudjelovali učenici obje škole. Gosti iz Vrbovca za ovu su priliku pripremili recital Sekulićevih pjesama, a naši su učenici u kratkom igrokazu predstavili Sekulićeva prisjećanja na život u Tavankutu i rano djetinjstvo, protkano recitacijom njegovih pjesama.

Program je završen dodjelom Sekulićevih knjiga svim sudionicima programa i svim gostima kao uspomenu na sudjelovanje u prvoj manifestaciji ovakve vrste u našoj školi.

Manifestaciju je finansijski podržao i omogućio Središnji državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske, knjige koje su poklonjene svim sudionicima svečanoga programa i svim gostima donirao je Katolički institut za kulturu, povijest i duhovnost *Ivan Antunović*.

Ante Sekulić

Ante Sekulić rođen je 1920. godine u Tavankutu, a umro je 2016. godine u Zagrebu. Bio je hrvatski književnik, jezikoslovac, kulturni povjesničar, doktor znanosti, dopisni član HAZU-a.

Nakon završetka gimnazije u Subotici, u Zagrebu studira kroatistiku i klasičnu filologiju, a zatim i doktorira s radnjom o govoru bačkih Hrvata. Između dva svjetska rata bio je suradnik Subotičkih novina, književnog časopisa *Klasje* naših ravni i Subotičke danice.

Nakon Drugoga svjetskog rata bio je srednjoškolski profesor u Sinju, Pazinu, Virovitici i Delnicama, a zatim visokoškolski profesor u Rijeci i pročelnik katedre za hrvatski jezik.

U svojim se radovima pretežno bavio proučavanjem jezika, povijesti i običaja bačkih Hrvata. Objavio je više od šezdeset književnih i znanstvenih djela te više stotina znanstvenih članaka.

Zanimljivo je da je neka svoja djela objavio i pod pseudonimima J. Šimunov ili Jakov Šimić.

Jedno od najznačajnijih njegovih jezikoslovnih djela zasigurno je „Rječnik govora bačkih Hrvata“, a od književnih vrijedi izdvojiti pjesničke zbirke: „Sin nizina“, „Zvona bjeline“, „Željan Boga“...

Ante Sekulić

IZABRANE
PJESME

Aleksandar Tumbas Loketić, 8. b

Proljeće

U proljeće cvjeta cvijeće,
budi se potok,
leptirići lete.

U proljeće ja sam veseo,
veselim se suncu,
veselim se lastama.

U proljeće sve je lijepo
sve je šareno
sve je nježno.

Fabijan Dulić, 4. a

KAKO SUNČANI TOPLI DANI MENJAJU MOJ SVET

Nakon duge i hladne zime, tokom koje sam bila uglavnom unutra, jedva čekam da izađe sunce i bude toplije.

To znači, da će moći svaki dan biti u dvorištu, ljuljati se, igrati se sa Mikijem (pas), Garfildom (mačak) i hranići moje zeke. Kada sve to radim nije mi dosadno i ja sam srećna.

Tako sunčani topli dani menjaju moju dosadu i neraspoloženje u radoš i sreću.

Jovana Cvijanov 1d

KAKO SUNČANI TOPLI DANI MENJAJU MOJ SVET

Dolaskom proleća stigli su nam topliji i sunčani dani.

Čim se sunce pojavi i malo ugreje, priroda se polako budi. Čuje se cvrkut ptica. Niču visibabe, a za njima i ostalo prolećno cveće. Napolju se čuju deca kako se raduju proleću. Igraju se, vrište i skaču.

Kako sunce više greje tako se priroda budi. Sve lista i sve počinje da cveta.

Nemanja Vojnić Hajduk 1d

Volimo proljeće

Pticelete, opojni miris se osjeti.
Sunčani dan, ovi su sretni.
Ulicom se djeca igraju. I po
moći i po domu proljeće je
unijek tu.

Martin Vučković
4a

Avlja na salašu

Kad je proliće stiglo, u avlji, na mom salašu sve je bilo lipo i veselo.

Avlja je lipa i velika. Opasana je dračovima koji zdravo mriše u proliće. U mojoj avlji su procvatali jacinti. Ulipšavaju je svojom lilavom bojom. Dica od njeg prave bokore..Avlja je u proliće puna dice. Skupimo se pridveče, pa se lipo sigramo Trganaca. Po avlji pilež trčkara i čeprka zemlju nadajući se poplašenom crviću.

Pokad god majka izađe u avlju, skupi dicu oko sebe na pokrovac, pa divani kako se ona sigrala kad je bila mala. Majka kaže da su dica kad god spremala avlju, pa tek posli išla u sigru. Najlipše sigranje je u avlji na salašu jel je velika pa možeš trčat dokle imaš snage.

Uveče se dica vraćaju kući srićna i vesela jel su se u mojoj avlji nasigrala, a majka im stare divane ispričivala.

Dajana Vujković Bukvin 4.b

Ana Davčik IV. b

Moj Tavankut

Moje selo se zove Tavankut. To je jedno zdravo lipo selo na severu Bačke.

U Tavankutu ima tušta lipi i veliki salaša. U našem Tavankutu obično čekamo goste sa krumpiračom i prisnacom koji se pripravlja u Galeriji. Tavankut je pun folkloraša koji imaju redovno probe u prostorijama „Bunjevke“. U centru sela je naša prilipa crkva. Tavankutska škola i dandanas ima staru roljku kojom se prikazuje roljanje za sve zainteresovane. Imamo stadion na kojem su se odigrale značajne utakmice. Selo je uvik puno čeljadi sa strane, što zbog tradicije, a što zbog utakmica. Kažu kome jedared uđe tavankutski pisak u cipele taj se uvik vraća u Tavankut. U Tavankutu se i dandanas divani bunjevački. Moje selo je najlipše u proliće jel na njivama raste mlado, zeleno žito. Voće cvata i svojim lipim cvatovima ukrašava Tavankut. Dračovi šire miris po našem Tavankutu.

Zdravo volim Tavankut i drag mi je što živim u njemu.

Eva Županek, 7.b

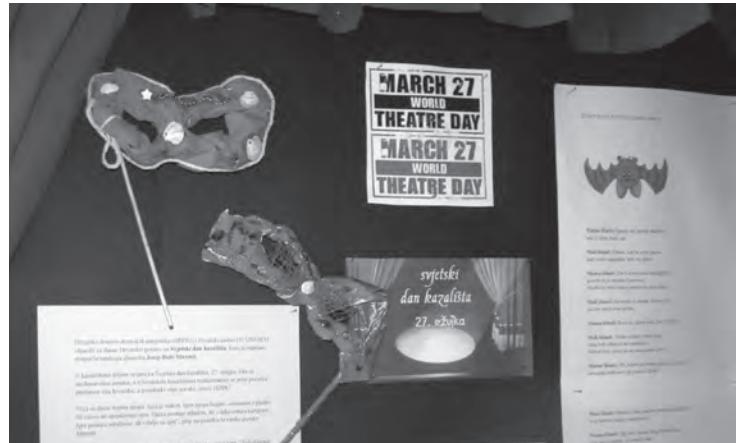

Lenka Todosijević IV. b

Svetski dan pozorišta

Tradicionalno, svakog se 27. marta (dan otvaranja Teatra nacija 1962. u Parizu) već više od 50 godina obeležava Svetski dan pozorišta i tada se u pozorištima širom sveta čita poruka koju je sastavio neko od internacionalno priznatih pozorišnih umetnika. Autor ovogodišnje poruke je Britanac Sajmon Mekbarni, glumac, pisac, reditelj i saosnivač pozorišta „Théâtre de Complicité“. Poruka se prevodi i čita na više od 20 jezika.

U našoj su školi taj dan nastavnici maternjeg jezika čas posvetili drami kao književnom rodru u korelaciji sa pozorišnom umetnošću. Učenici su sa svojim nastavnicima izradili pano na temu Svetskog dana pozorišta.

Poseta pozorištu u Subotici

Učenici viših razreda posetili su Narodno pozorište u Subotici i tom prilikom gledali predstavu *Glasine* Nila Sajmaona. Ovo je predstava o urbanom životu ljudi koji su na položaju. Radnja je smeštena u centru Njujorka.

Na ovaj način smo zaokružili obeležavanje Svetskog dana pozorišta.

Mali pozorišni bonton

- U pozorište dođite pristojno odeveni (trenerke, mini suknje, šorcevi, iscepane farmerke, sportske patike, papuče, i slično nisu prikladna garderoba). Ukoliko je u pitanju premijera, obucite se svečano.
- Obavezno koristite garderobu za jakne, mantile, kapute, velike šešire, kišobrane. Nemojte smetati ljudima oko sebe.
- Nemojte kasniti, dođite dovoljno ranije, ako zakasnите nemate pravo da negodujete ako vam ne bude dozvoljen ulazak u salu, najbolje je sačekate prvu pauzu. Ukoliko vas razvodnici ipak uvedu u salu iako je počela predstava, smestite se na prva slobodna mesta, nemate pravo insistirati na svojim mestima.
- Nemojte unositi hranu, grickalice, sokove i slično, šuškaćete i bit glasni, smetaćete ostaloj publici i glumcima, a u sali treba da vlada potpuna tišina.
- Obavezno isključite mobilne telefone, ili bilo koje druge uređaje.
- Ne šaljite i ne proveravajte tekstualne poruke ili mejlove u toku predstave, svetlo vašeg mobilnog telefona jače je u mraku, smetaće gledaocim i glumcima.
- Nemojte fotografisati ili snimati predstavu.
- Nemojte pričati, pevati, komentarisati u toku predstave.
- Ukoliko morate da izadete iz sale ranije, sačekajte prvu pauzu ili sačekajte da određena scena završi. Nemojte izlaziti u sred scene, kako ćete smetati glumce.
- Nemojte žuriti da izadete kada se završi predstava, sačekajte da završi aplauz, da glumci odusa scene ili da se spusti zavesa.

Članovi dramske sekcije oprobali se kao lutkari

Članovi Dramske sekcije pod vođstvom nastavnice Sonje Zvekić odlučili su da se oprobaju u novom vidu scenskog izražavanja – lutarskoj predstavi.

Toj njihovoј avanturi pridružila se i učiteljica Marica Skenderović koja je izvršila adaptaciju teksta, kao i nastavnik Kristijan Milanković koji je izradio lutke i scenografiju. Odlučili su se za uvek aktuelnu i poučnu „Bajku o ribaru i zlatnoj ribici“. Autor originalne bajke je Aleksandar Sergejević Puškin. Glavne uloge su dodeljene Davidu Krasniću i Ani Skenderović kao starcu i starici, ribica je Aleksandra Antal, a pripovedač-mačka Vanja Vuković. A kao rezviziter, bez kojih predstava ne bi mogla teći, pojavljuju se Marijana Gadžur i Martina Balaž.

Po prvi put ove školske godine prijavili su se na FLUOŠ (Festival lutkarstva osnovnih škola) koji je održan 11. 3. 2018. u Novom Sadu. Nakon veoma uspešnog nastupa, zadovoljni lutkari vratili su se u Tavankut puni pozitivnih utisaka.

Ali, tu nije bio kraj avanture. Dramci-lutkari su imali još jedan zadatak da učestvuju u humanitarnoj predstavi za decu Kolikve koja je održana u Dečjem pozorištu u Subotici 28. 4. 2018., a pridružili su im se i učenici OŠ „Sveti Sava“ iz Subotice sa svojom lutarskom predstavom.

Nakon ovog zanimljivog iskustva mladi glumci veruju da će sledeće školske godine odvažiti na još veće izazove.

Lutkarsko pozorište

Lutkarsko pozorište je pozorište u kome se umesto glumaca pojavljuju lutke. Najčešće su namenjena deci, ali mogu biti interesantna i odarslima. Jedno je od najpoznatijih pozorište „Obrascov“ iz Moskve, a prve lutkarske predstave izvodile su se i u antičkoj Grčkoj u 5. veku pre Hrista.

Po načinu kako se upravlja lutkama one se dele na:

Marionete – su lutke na koncu. Glava, ruke, noge lutke su povezane tankim koncima na kojima vise. Lutkar – osoba koja upravlja lutkom je praktično drži u vazduhu neposredno iznad tla. U zavisnosti od izrade i broja tačaka – broja konaca kojima se upravlja lutkom pokreti mogu biti manje ili više precizni. Veličina marionete je u proseku od 30 do 50 cm.

Lutke koje se kao čarape navlače na ruku. Kraj „čarape“, mesto gde je šaka lutkara, je i glava lutke. Ovde je gotovo uvek pravilo da prsti ruke pomeraju gornju vilicu lutke a palac donju. Ove lutke po pravilu imaju samo glavu i ruke, a samo ponekad noge. Pozornica liči na kutiju koja je na određenoj visini tako da lutkari drže lutke iznad glave tako da se kroz otvor pozornice vidi samo gornji deo lutke. Tipična ovakva lutka je žabac Kermit iz čuvene serije „Mapet šou“.

Postoje lutke veličine čoveka koje oblače glumci

„ENGLISH WITHOUT BORDERS“

Hippo “English Without Borders” Competition is an international competition which promotes English language, challenges students around the globe to compete in English language knowledge, and improves the co-operation between teachers. The competition encourages the development of a shared sense of identity and integration, serves as a role model for young people living together as one community. The main goal is to create and nourish friendly relations, international understanding and a spirit of sporting competitiveness between young people interested in English language from all around the world. The participants compete in 5 categories based on the Common European Framework.

The competition is run in three rounds: preliminary round, semi-final round and final round. After the preliminary round tests have been marked, the top 10% of participating students from each participating zone are invited to the semi-final round. Top 60 finalists are admitted directly from the semi-final ranking list (12 candidates per category).

Our students took part in this competition for the first time this year among other participants from 27 countries. The preliminary round was held at our school premises in February. There were 18 students in 3 categories- HIPPO 1 (4th-5th grade), HIPPO 2 (6th grade) and HIPPO 3 (7th-8th grade). Four students- Dušan Bajić, David Katrinčić, Vanja Tintor and Ivan Skenderović were among the top 10 % from Serbia and qualified for the semifinal round.

The semifinal round was held at “Svetozar Marković” Grammar School in Subotica in March. This year we didn't have any finalists but nevertheless, we congratulate to the semifinalists for their success. Furthermore, the final round is held in Italy which is additional motivation for all students to take part in this competition next year.

For further information, visit the competition website: www.hippocompetition.org.

Short conversation quiz

Complete the five conversations.
Choose A, B or C.

1. Is this your umbrella?

A Yes, they are.
B That's true.
C No, it isn't.

2. Can I have some juice, please?

A Yes, of course.
B Thank you.
C Oh, really?

3. Tom – this is my friend Lisa.

A What's her name?
B I don't know.
C Hi. How are you

4. What's your address?

A 402 1071.
B 5, Market Street.
C Mr and Mrs Brown.

Deutsche Sprache

Leseanfänger: Anlauttabelle

A a	Apfel	N n	Nase
B b	Blume	O o	Ohr
C c	Clown	P p	Pinsel
D d	Dusche	Q q	Qualle
E e	Elefant	R r	Rakete
F f	Fisch	S s	Sonne
G g	Glocke	T t	Tasse
H h	Hose	U u	Uhr
I i	Igel	V v	Vogel
J j	Jacke	W w	Wolke
K k	Kuh	X x	Xylophon
L l	Lampe	Y y	Yo-Yo
M m	Mond	Z z	Zelt

Dieses Übungsblatt ist ein Geschenk der Zeitschrift **Olli-Möll** aus dem Sauer-Verlag.com

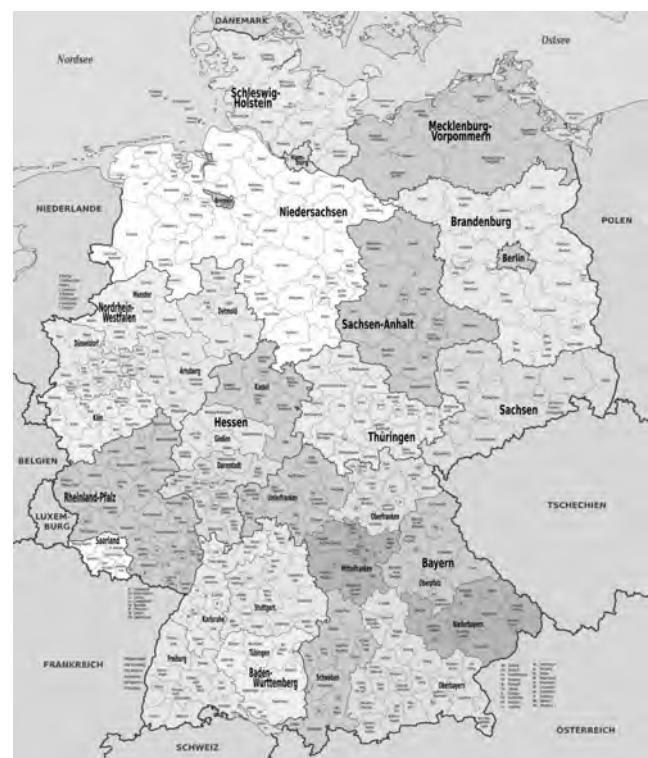
Die längsten Wörter der deutschen Sprache

Längste im Duden vermerkte Wörter nach Anzahl der Buchstaben

Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung	36
Donau-Dampfschifffahrtsgesellschaft	34
Rhein-Main-Donau-Großschifffahrtsweg	33
Arbeiterunfallversicherungsgesetz	33
Bundesausbildungsförderungsgesetz	33
Straßenverkehrs-Zulassungs-Ordnung	32
Behindertengleichstellungsgesetz	32
Steuervergünstigungsabbaugesetz	31
Nahrungsmittelunverträglichkeit	31
Lebensversicherungsgesellschaft	31

Bindestriche werden nicht mitgezählt!
Quelle: Duden

statista

Poetski kutak

Poljoprivreda

Jabučice crvene
vrijedni ljudi sade
kišovito il' vedro
njima je sve jedno.

U šumici zelenoj,
mirisnoj i velikoj
snažno drveće
njiše se i stari.

Jabučice glatka,
mnogo si slatka.

Melisa Gadžur, 6. a

Moja majka

Moja mati meni
slatke sne da.

Kad čujem njen glas,
odmah se
budim ja.

Moja mati meni ručak spremam
i čuva me dok
drijemam.

Kad u školu moram poći,
čeka me kad ču kući doći.

Milan Šefer, 8. a

Prijatelj

Prijatelj zlata vrijedi,
on je tu kad si u bijedi.

Prijatelj je tu da te nasmije
i da plače s tobom kasnije.

Prijatelj će ti uvijek pomoći,
kao da ima super moći.

Prijatelj te voli sa sve četiri
strane,
voli sve tvoje vrline i mane.

Prijatelj je tu i uvijek će biti,
od njega ne trebaš ništa kriti.

Ana Skenderović, 7. c

Poj riči materinske

Od rođenja pojim riči materinske
To nisu bilo kake riči, to su riči oca mog .

S kolina na kolino i od oca do sina
Od srca do srca odatle nema kud .

Riči moje volim više nego poj slavuja
To su riči srca mog .

Dunav nam ih dono, ravnica ih čuva
Znaju da neće izaći odavde, odavde iz srca
mog.

Kada bi se opet rodio materinski bi govorio ,
Nikako drugačije jer u srcu mom stoji to.

Nikola Vujić, 7. a

Tavankutski haiku

Trešnjin cvijet
lijep i mlad
prospavan san.

Trešnjin svijet
cvijet na stablu
miriše travan

Zdravko Ostrogonac, 8. a

Ljulja se na povjetarcu
pčele oko njega lete
tiho zuje.

Josipa Mačković, 7. a

Miris proljeća,
ružičaste točkice
laste dolaze.

Prelijevaju se boje,
Zuje pčele
Na trešnjinu cvijetu

Dragana Pokornik, 7. a

Kasnja večer
sovin huk
mrak je svuda.

Ana Vereb, 8. a

Miris proljeća
cvijeće na grani
trešnjinoj

Sara Vuković, 8. a

Trešnje mirišu
sunovrat uporno stoji
kapljama prkosí.

Ivan Skenderović, 8. a

PRVA PRIČEST župa "Srce Isusovo" Tavankut 6.5.2018.

Krizmanje u Tavankutu

U nedjelju 22. travnja u župnoj crkvi Srca Isusova bilo je slavlje podjele sakramenta sv. krizme. Misno slavlje predvodio je katedralni župnik mons. Stjepan Beretić kojemu je ovo bilo prvo slavlje podjele ovog sakramenta u nekoj zajednici. Uz predvoditelja mons. Beretića bili su i gost svećenik Jozef Vogrin i mjesni župnik Franjo Ivanković. Među krizmanicima osmoškolcima bilo je i nekoliko starijih osoba koji su se posebno pripremali na župi za primanje ovog sakramenta. Na misnom slavlju, uz mnoštvo vjernika bili su i nastavnici krizmanika predvođeni ravnateljicom škole Stanislavom Stantić Prčić. U nadahnutoj propovijedi mons. Beretić je naglasio: "Dragi krizmanici! Želim vam, da uvijek ostanete dobri, radosni i lijepi ljudi – kao danas. Isus je bio pomazan Duhom Svetim kad ga je krstio Ivan Krstitelj. Primio je Duha Svetoga da obraduje siromahe, da iscijeli bolesne, da osloboди porobljene, da ljude obraduje. Vi ćete danas biti pomazani Duhom Svetim. Bit ćete obilježeni Isusovim križem, da i vi mognete ispuniti životne zadaće koje vam je dragi Bog namijenio. Primite znak dara Duha Svetoga da vaš život bude ugodan Kristov miris, pa da ljudi koji s vama žive vide kako je dobar Isus. U vašem životu će se pokazati dobrota Isusova."

Poslije misnog slavlja i zajedničkog fotografiranja sa svećenicima i nastavnicima slavlje je nastavljeno u obiteljskim kućama, a svećenici i nastavnici bili su na ručku u mjesnom restoranu Čulo.

I. P.

KRIZMA župa "Srce Isusovo"

Tavankut 22.4.2018.

Gradsko takmičenje „Šta znaš o saobraćaju“

Gradsko takmičenje iz saobraćaja održano je u Osnovnoj školi „Miroslav Antić“ na Paliću, pod nazivom „Šta znaš o saobraćaju“. Iz naše škole na takmičenju je učestvovalo četvoro učenika osmog razreda u takmičarskoj kategoriji „C“. Školu su predstavljali učenici: Dunja Mačković, Martina Balažević, Vanja Tintor i Miomir Skenderović – učenici 8.c razreda.

Učenici su pokazali zavidan rezultat osvojivši u svojoj kategoriji dva druga, četvrto i šesto mesto. Martina Balažević i Miomir Skenderović osvojili su drugo mesto, Vanja Tintor četvrto mesto i Dunja Mačković šesto mesto. Za postignuti rezultat učenici su dobili medalje i diplome.

Na okružno takmičenje plasirali su se Martina Balažević i Miomir Skenderović.

Takmičenje iz tehničkog i informatičkog obrazovanja

U Osnovnoj školi „Bosa Milićević“ u Novom Žedniku održano je okružno takmičenje iz tehničkog i informatičkog obrazovanja. Našu školu predstavljali su učenici koji su se plasirali sa opštinskog takmičenja: Nebojša Prćić 8.c – u takmičenju učenika osmih razreda i Nikola Moravčić 8.a – iz oblasti automodelarstva.

Učenici su prikazali solidno znanje i umeće i oba učenika su se plasirala na republičko takmičenje u okviru svojih disciplina. Od maksimalnih 100 bodova učenici su osvojili: Nebojša Prćić 7.c – 92 boda (1. mesto) i Nikola Moravčić 8.a – 99 bodova (1. mesto).

Na republičkom takmičenju održanom u OŠ „Jovan Sterija Popović“ u Vršcu Nikola Moravčić osvojio je 1. mesto sa 74 boda, a Nebojša Prćić 7. mesto sa 86 bodova.

Gupčevi matematičari

U ova školska godina je bila uspešna na polju matematike. Naši učenici su učestvovali na opštinskom takmičenju iz matematike i postigli lep uspeh. Teolinda Glavaš, učenica 3.b je osvojila 2. mesto, a Petra Mačković iz 3.b, pohvalu. Ana Davčik, učenica 4.b razreda osvojila je drugo mesto, dok je Ivan Skenderović, učenik 8.a osvojio treće mesto.

Na okružnom takmičenju Ana Davčik je osvojila 2. mesto.

Na matematičkom takmičenju „Misliš“, Ana Davčik, 4.b, je osvojila treću nagradu, a Teolinda Glavaš iz 3.b i Nikola Vujić iz 7. a su dobili pohvalu.

Čestitamo našim matematičarima!

Takmičenje iz srpskog kao nematernjeg jezika

Okruglo takmičenje iz srpskog kao nematernjeg jezika održano je 18. 3. U OŠ „10. oktobar“ u Subotici. Našu školu predstavljalo je dvoje učenika: osmi razred – Ivan Skenderović, sedmi razred – Josipa Mačković. U kategoriji sedmog razreda, Josipa Mačković je osvojila prvo mesto i plasman na Republičko takmičenje u kategoriji osmog razreda Ivan Skenderović je osvojio drugo mesto i plasman na Republičko takmičenje.

Republičko takmičenje je održano 21. 4. 2018. u Ruskom Krsturu u OŠ „Pjetro Kuzmjak“. U kategoriji sedmog razreda Josipa Mačković osvojila je treće mesto u kategoriji osmog razreda Ivan Skenderović osvojio je prvo mesto.

Učenike je za takmičenje pripremala nastavnica Sonja Zvekić.

Okružno natjecanje iz hrvatskog jezika i jezične kulture

Okrugno natjecanje iz hrvatskog jezika i jezične kulture održano je u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Đurđinu, a na natjecanju su sudjelovali i učenici iz naše škole. U natjecanju učenika sedmih razreda našu su školu predstavljale Marijana Gadžur i Rahela Šteković iz 7. a, a u natjecanju učenika osmih razreda Ana Vereb i Sara Vuković. Prema ostvarenom rezultatu na sljedeću razinu, republičko natjecanje plasirale su se Marijana Gadžur i Ana Vereb.

VALENTINOVO u Tavankutu

Dan zaljubljenih, 14. veljače, naši su učenici proslavili su na svoj način. Povezali su ljubav sa svakim predmetom koji uče u školi te su odabranu kreativnu fotografiju koja simbolizira određeni predmet zaličili na vrata odgovarajućeg kabineta. Osim toga, Učenički parlament animirao je svoje kolege šarenom kutijom u koju su učenici ubacivali anonimna pisma za nekoga kome su poželjeli nešto lijepo.

Pred kraj dana, predstavnici parlamenta podijelili su učenicima anonimna pisma. Učenici škole potrudili su se i ove godine pronaći kreativne materijale, pjesme i animacije kojima će ukrasiti pano.

Pažnja! Reciklaža!

„Pažnja! Reciklaža!” naziv je školske akcije koju je potaknula nastavnica muzičkog Emina Tikvicki. Učenici viših razreda su donosili svoje stare i trošne metalofone od kojih smo sastavili dvadeset i tri dvo-redna notaton kompleta i opremili kabinet za muzičku kulturu. Učenici su pokazali visok stepen humanosti, a nivo zajedničkog muziciranja na časovima je znatno poboljšan zbog postupnog uvežbavanja pesama. Ovakvim opremanjem nismo učenicima omogućili samo zajedničko muziciranje na časovima muzičke kulture i podsticanje njihovih motoričkih veština, nego smo rešili i dugogodišnji problem prenatrpanih i teških torbi, kao i finansijsku teškoću velikog broja roditelja petaka i šestaka koji svojoj deci nisu mogli priuštiti instrument. Metalofoni nisu samo pasivni predmeti postavljeni u školski ormari, nego su postali omiljeni instrument koji učenici sa velikim osmehom koriste, uz pitanje da li će i novu pesmu koju su naučili na času moći da odsviraju. Kako ovaj trud ne bi bio brzo zaboravljen, a metalofoni koji su od stare, već polomljene plastike ne bi bili neupotrebljivi, odneseni su kod stolara gde čekaju svoje nove drvene okvire, za koje se nadamo da će biti gotovi do kraja školske godine i da će ih novi naraštaji koji dolaze sa istim žarom koristiti i voleti da sviraju na njima.

Školska godina u slikama

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373-3/4(497.113)
Gupčevi školarci : часопис ученика, учитела и
наставника Основне школе „Матија Губец“ Таванкут /
главни уредник: Санђић Јањић – Год. 6, бр. 12 (јун 2018) –
Донji Tavankut : OŠ „Matija Gubec“, 2018 – (Subotica:
Čikoš Štampa). – Илуст., : 30cm

Dva puta годишње
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

Alen Vujić 8. b

Zvezdana Bulkić 8. b

Dajana Horvat 8. b

Teodora Brkić 8. b

